

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 11.9.2019
COM(2019) 410 final

2019/0191 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

**om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i
Verdenshandelsorganisationens Almindelige Råd vedrørende vedtagelse af en afgørelse
om at forlænge en WTO-fritagelse, der giver udviklingslande, der er medlemmer,
mulighed for at indrømme præferencetoldbehandling af produkter fra de mindst
udviklede lande**

BEGRUNDELSE

1. FORSLAGETS GENSTAND

Dette forslag vedrører afgørelsen om fastlæggelse af den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Det Almindelige Råd under Verdenshandelsorganisationen ("WTO") i forbindelse med den påtænkte vedtagelse af en afgørelse om at forlænge en WTO-fritagelse, der giver udviklingslande, der er medlemmer, mulighed for at indrømme de mindst udviklede lande præferencetoldbehandling.

2. BAGGRUND FOR FORSLAGET

2.1. Marrakeshoverenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen

Marrakeshoverenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen ("WTO-overenskomsten") trådte i kraft den 1. januar 1995.

Den Europæiske Union er part i aftalen.

2.2. WTO's Ministerkonference og Almindelige Råd

Ministerkonferencen har i henhold til WTO-overenskomstens artikel IV, stk. 1, beføjelse til at træffe afgørelser om alle spørgsmål i henhold til de multilaterale handelsaftaler.

I henhold til WTO-overenskomstens artikel IV, stk. 2, varetages Ministerkonferencens opgaver af Det Almindelige Råd i perioderne mellem Ministerkonferencens møder.

I henhold til artikel IX, stk. 1, træffer WTO sædvanligvis afgørelser ved konsensus.

2.3. Den påtænkte retsakt, der skal vedtages af WTO's Almindelige Råd

I henhold til WTO-overenskomstens artikel IX, stk. 3, kan en forpligtelse, der er pålagt et medlem, fraviges under særlige omstændigheder.

Efter anmodning fra Chile, Indien, Kina, Thailand og Tyrkiet ("medsponsorerne") skal WTO's Almindelige Råd vedtage en afgørelse om at forlænge den gældende WTO-fritagelse, således at udviklingslande, der er medlemmer, i henhold til WTO-overenskomstens artikel IX, stk. 3 og 4, kan indrømme de mindst udviklede lande (LDC-landene) præferencetoldbehandling ("den påtænkte retsakt").

Den gældende fritagelse for de mindst udviklede lande udløb den 30. juni 2019. Formålet med den påtænkte retsakt er derfor at forlænge fritagelsen fra den 1. juli 2019 til den 30. juni 2029.

Den påtænkte retsakt får bindende virkning for WTO-medlemmerne i overensstemmelse med WTO-overenskomstens artikel IX, stk. 3, samt artikel II, stk. 2, ifølge hvilken: De aftaler og de dertil knyttede retsinstrumenter, der er indeholdt i bilag 1, 2 og 3 <...>, er integrerende dele af denne overenskomst og er bindende for alle medlemmer.

3. DEN HOLDNING, DER SKAL INDTAGES PÅ UNIONENS VEGNE

Medsponsorerne anmodede om at forlænge den gældende WTO-fritagelse for forpligtelser i henhold til artikel I, stk. 1, i GATT 1994, således at udviklingslande, der er medlemmer, kan indrømme præferencetoldbehandling af produkter fra LDC-lande, der af De Forenede Nationer er udpeget som sådanne, uden at det er nødvendigt at udvide de samme toldsatser til tilsvarende produkter fra ethvert andet medlem, fra den 1. juli 2019 til den 30. juni 2029.

Medsponsorerne indgav anmodningen i henhold til WTO-overenskomstens artikel IX, stk. 3 og 4. De begrundede anmodningen med de mindst udviklede landes særlige sårbarhed og de

særlige strukturelle vanskeligheder, som disse lande står over for i den globale økonomi, samt vigtigheden af at forbedre deres effektive deltagelse i det multilaterale handelssystem ved at give dem meningsfuld markedsadgang til støtte for diversificeringen af deres produktions- og eksportgrundlag.

Dette vil være den anden forlængelse af den fritagelse med henblik på præferencetoldbehandling for LDC-lande, som oprindeligt blev indrømmet den 15. juni 1999 til den 30. juni 2009¹ og forlænget den 27. maj 2009 til den 30. juni 2019².

Forlængelsen af fritagelsen vil ikke få negative følger hverken for Unionens økonomi eller for handelsforbindelserne med de i henhold til denne fritagelse begunstigede lande. Unionen sørger for fuld told- og kvotefri adgang til LDC-lande gennem "alt undtagen våben"-initiativet og støtter også andre WTO-medlemmers, herunder udviklingslandenes, bestræbelser på at indrømme præferencetoldbehandling for LDC-lande. Unionen mener endvidere, at et retligt instrument er nødvendigt for at sætte udviklingslandene i stand til at indrømme sådanne præferencer, eftersom WTO's bemyndigelsesbestemmelse kun giver udviklede medlemslande mulighed for at gøre dette. Den holdning, som Unionen skal indtage i Det Almindelige Råd, bør derfor være at støtte forlængelsen af fritagelsen.

4. RETSGRUNDLAG

4.1. Proceduremæssigt retsgrundlag

4.1.1. Principper

I henhold til artikel 218, stk. 9, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) vedtages der afgørelser om "fastlæggelse af, hvilke holdninger der skal indtages på Unionens vegne i et organ nedsat ved en aftale, når dette organ skal vedtage retsakter, der har retsvirkninger, bortset fra retsakter, der supplerer eller ændrer den institutionelle ramme for aftalen".

Begrebet "retsakter, der har retsvirkninger" omfatter retsakter, der har retsvirkninger i medfør af de folkeretlige regler, der gælder for det pågældende organ. Det omfatter også instrumenter, der ikke har bindende virkning i henhold til folkeretten, men som "vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af de regler, der vedtages af EU-lovgiver"³.

4.1.2. Anvendelse på det foreliggende tilfælde

WTO's Almindelige Råd er et organ, der er nedsat ved en overenskomst, nemlig WTO-overenskomsten.

Den retsakt, som Det Almindelige Råd skal vedtage, er en retsakt, der har retsvirkninger. Den påtænkte retsakt får bindende virkning i henhold til folkeretten, jf. WTO-overenskomstens artikel II, stk. 2, og artikel IX, stk. 3.

Den påtænkte retsakt hverken supplerer eller ændrer den institutionelle ramme for overenskomsten.

Det proceduremæssige retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 218, stk. 9, i TEUF.

¹ WT/L/304.

² WT/L/759.

³ Domstolens dom af 7. oktober 2014, sag C-399/12, Tyskland mod Rådet, ECLI:EU:C:2014:2258, præmis 61 til 64.

4.2. Materielt retsgrundlag

4.2.1. Principper

Det materielle retsgrundlag for en afgørelse i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF afhænger hovedsagelig af formålet med og indholdet af den påtænkte retsakt, hvortil der skal indtages en holdning på Unionens vegne. Hvis den påtænkte retsakt har to formål eller består af to elementer, og det ene af disse formål eller elementer må betragtes som det primære, mens det andet kun er sekundært, skal afgørelsen, der vedtages i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF, kun have ét materielt retsgrundlag, nemlig det, som det primære eller fremherskende formål eller element tilsiger.

4.2.2. Anvendelse på det foreliggende tilfælde

Det primære formål med og indhold af den påtænkte retsakt vedrører den fælles handelspolitik.

Det materielle retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 207, stk. 4, første afsnit.

4.3. Konklusion

Retsgrundlaget for den foreslåede afgørelse bør være artikel 207, stk. 4, første afsnit, sammenholdt med artikel 218, stk. 9, i TEUF.

5. OFFENTLIGGØRELSE AF DEN PÅTÆNKTE RETSAKT

Da den retsakt, der skal vedtages af WTO's Almindelige Råd, vil gennemføre bestemmelserne i WTO-overenskomsten med hensyn til fritagelser, bør den offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende efter vedtagelsen.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Verdenshandelsorganisationens Almindelige Råd vedrørende vedtagelse af en afgørelse om at forlænge en WTO-fritagelse, der giver udviklingslande, der er medlemmer, mulighed for at indrømme præferencetoldbehandling af produkter fra de mindst udviklede lande

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207, stk. 4, første afsnit, sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Marrakeshoverenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen ("WTO-overenskomsten") trådte i kraft den 1. januar 1995.
- (2) I henhold til WTO-overenskomstens artikel II, stk. 2, er de aftaler og de dertil knyttede retsinstrumenter, der er indeholdt i bilag 1, 2 og 3 ("multilaterale handelsaftaler"), integrerende dele af denne overenskomst og er bindende for alle medlemmer.
- (3) I overensstemmelse med artikel IX, stk. 3, kan Ministerkonferencen under særlige omstændigheder beslutte at give fritagelse for en forpligtelse, der er pålagt et medlem i henhold til WTO-overenskomsten eller en af de multilaterale handelsaftaler.
- (4) I WTO-overenskomstens artikel IX, stk. 3 og 4, fastsættes procedurerne for indrømmelse af fritagelser vedrørende de multilaterale handelsaftaler i bilag 1A eller 1B eller 1C til WTO-overenskomsten og bilagene hertil.
- (5) Ministerkonferencen har i henhold til WTO-overenskomstens artikel IV, stk. 1, beføjelse til at træffe afgørelser om alle spørgsmål i henhold til de multilaterale handelsaftaler.
- (6) I henhold til WTO-overenskomstens artikel IV, stk. 2, varetages WTO's Ministerkonferences opgaver af WTO's Almindelige Råd i perioderne mellem Ministerkonferencens møder. I henhold til artikel IX, stk. 1, træffer WTO sædvanligvis afgørelser ved konsensus.
- (7) Den 15. juni 1999 indrømmede WTO's medlemmer en fritagelse for forpligtelser i henhold til artikel I, stk. 1, i GATT 1994, i det omfang det var nødvendigt, for at udviklingslande, der er medlemmer, kunne indrømme præferencetoldbehandling af produkter fra de mindst udviklede lande, der af De Forenede Nationer er udpeget som sådanne, uden at det var nødvendigt at udvide de samme toldsatser til tilsvarende varer fra ethvert andet medlem indtil den 30. juni 2009. Den 27. maj 2009 forlængede WTO's medlemmer fritagelsen fra den 1. juli 2009 til den 30. juni 2019.
- (8) I henhold til WTO-overenskomstens artikel IX, stk. 3 og 4, indgav Chile, Indien, Kina, Thailand og Tyrkiet ("medsponsorerne") en anmodning til Det Almindelige Råd om at

træffe afgørelse om at forlænge den gældende WTO-fritagelse for at gøre det muligt for udviklingslande, der er medlemmer, at indrømme præferencetoldbehandling af produkter fra de mindst udviklede lande fra den 1. juli 2019 til den 30. juni 2029.

- (9) Medsponsorerne begrundet anmodningen med de mindst udviklede landes særlige sårbarhed og de særlige strukturelle vanskeligheder, som de står over for i den globale økonomi, samt vigtigheden af at forbedre deres effektive deltagelse i det multilaterale handelssystem ved at give dem meningsfuld markedsadgang til støtte for diversificeringen af deres produktions- og eksportgrundlag.
- (10) Forlængelsen af fritagelsen vil ikke få negative følger hverken for Unionens økonomi eller for Unionens handelsforbindelser med de i henhold til denne fritagelse begunstigede lande. Unionen sørger desuden for told- og kvotefri markedsadgang til de mindst udviklede lande i henhold til "alt undtagen våben"-ordningen og støtter andre WTO-medlemmer, der også indrømmer handelspræferencer for de mindst udviklede lande.
- (11) Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne af Europa-Kommissionen i WTO's Almindelige Råd om at støtte medsponsorerens anmodning om at forlænge fritagelsen i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF bør fastlægges, da forlængelsen af fritagelsen får bindende virkning for medlemmerne af WTO —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne af Europa-Kommissionen i Verdenshandelsorganisationens Almindelige Råd, er at støtte forlængelsen af en WTO-fritagelse, der giver udviklingslande, der er medlemmer, mulighed for at indrømme præferencetoldbehandling af produkter med oprindelse i de mindst udviklede lande fra den 1. juli 2019 til den 30. juni 2029.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til Kommissionen.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Rådets vegne
Formand*